

Dos poemes

Antoni Defez
antoni.defez@udg.edu

CREIXEMENT

Creix l'herba
i creixen els arbres aquesta nit,
i la mar i els astres, i els ocells,
i el sòl sota els nostres peus.
Creix l'aire, s'inflen les vinyes,
brullen les sembrades...

Constantment, sempre davant nostre,
tot creix i arriba a ser en algun instant,
i abandona després,
obvi com un tall, desistint.

Res no hi ha fet ni enllestit.

Sols la nostra mirada, el nostre alè
–els mots que proferim–
voldrien aturar aquesta agitació,
el creixement tenaç,
aquella muda inquietud.

ENFILATS ALS CABLES DE LA LLUM

En la roca del present, cada cop menys jo,
sóc més silenci, solar i pati tancat.

Visc ocult entre runes i rèptils
que mediten al sol, calladament,
esquiús,
antics com l'herba i la respiració.

I esbranque palmeres a destrал,
ben enjorn, invicte
entre fums i matolls, tot pugnand
amb el vent i les creences.

I només voldria seure sense dir res
dalt de més amunt, en suspens.

I veure-hi indiferent, i engolir...

Com ho fan els ocells, d'un rígíd negre,
enfilats als cables de la llum.

* Del libro *Incert moviment* (Alzira, Bromera, 2009).

.....
ANTONI DEFEZ (Valencia, 1958) es professor de Filosofia en la Universitat de Girona. Ha publicat los ensayos *Música i sentit. El cas Wittgenstein* (PUV, 2008), *Realisme i nació. Un assaig de filosofia impura* (Editorial 3 i 4, 2009), *Assumptes pendents. Set qüestions filosòfiques d'avui* (PUV, 2011), *Fronts oberts: Quatre estudis sobre Russell, Wittgenstein i Heidegger* (Ela Geminada, 2020) y *Els arbres de Berkeley. El problema del món extern en l'empirisme clàssic* (PUV, 2020). Es autor también de los poemarios *Pas insomne* (2003), *Els haikus de Ciutat Vella* (2005), *La fam del guepard* (2005), *L'arc de la mirada* (2007), *Incert moviment* (2009) y *Metralla esparsa* (2014).